

Jak Němci a Ukrajinci přinášeli civilizaci do Ruska - mučení a totální vyhlazení židů s Rusy

- CZ24 News | 4. ledna 2022

RUSKO: "Včera byly vánoce. Snědli jsme poslední koně. Chci kočku. Lidé říkají, že kočičí maso je moc chutné. Kolegové pátrají v ulicích, aby našli další maso..." - Wilhelm Hoffman, poslední zápis v deníku, prosinec 1942, Stalingrad.

CO si vlastně představujeme pod pojmem "utrpení"? Na řece Volze roste průmyslová metropole, která co do velikosti a významu snese srovnání s Prahou. Ani ti, kteří si to město připomínají se dnes ale neptají, co se stalo s půl miliónem měšťanů. Zůstaly jen kulisy střetu civilizací.

Ve tři odpoledne, 23. srpna, se nad městem poprvé ale ne naposledy rozprostře burácení německých motorů. Komunisté nepřipravili obyvatele na možnost bombardování či evakuace. Do večera dopadne na ulice v kanystrech skoro tisíc tun zápalných bomb. Velitel NKVD, Sarajev, panicky telegrafuje do Moskvy, co má v nastalé ohnivé výhni dělat. Z politbyra přichází odpověď, že má se svými lidmi odejít na sever k Orlovce. Na obzoru se už zvedá dým z výfuků Hóthovy 4. tankové armády. Jen těsně za ní postupují nejlepší inženýři na světě. Němci postavili za poslední rok v SSSR 30 000 kilometrů nových kolejí. Měšťané zůstanou proti žáru blížící se "civilizace" sami. Nefunguje kanalizace, bomby zničí i rozvody elektřiny a tepla. Spontánně si někteří lidé balí osobní věci a vyráží pěšky na východ do stepí. Čekat na příkazy z Moskvy jim už nedává smysl.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

27. srpna je další leteckou bombou potopen parník převážející obyvatele přes řeku na východ. Přežije 186 pasažérů z 1200. Panika roste. Akademik Glantz odhaduje, že samotné bomby zabily 70 000 obyvatel. Z odtajněných archívů NKVD vyplývá, že Němci vstupují do města, kde je stále ještě bezmála čtvrt miliónu lidí.

Němci okamžitě zahajují evakuaci v souladu s rozkazy polního maršála, Reichenau: "Smyslem války proti Židobolševikům je zničení zdroje jejich síly a likvidace asijských vlivů na evropskou kulturu." Němečtí a ukrajinští policisté tedy na místě registrují populaci vhodnou k dalšímu ekonomickému vytěžení. Měšťané bez registrační karty budou popraveni.

1. října začíná "evakuace". Každý den vyráží bez jídla a vody na cestu několik tisíc lidí pod německými hlavními. Mají ujít pěšky 80 kilometrů do železniční stanice Kalach, odkud je přistavené vlaky rozvezou do pracovních lágrů po celé Evropě. 20. října si německý policista poznamenává, že škarpy po cestě jsou plné těl uprchlíků, které zaskočily první mrazy. Glantz odhaduje, že smrtnost v evropských lágrech byla nižší. Cca 50%.

Je 1. ledna 1943, město má stále 14 000 obyvatel. Stejně jako Němci zůstali v pasti po zahájení sovětské operace Uranus. Němečtí vojáci dostali příkaz získat více dřeva na otop. Strhnou proto ještě stále stojící domy, ale ze slušnosti někdy nejdřív vyhodí obyvatele ven na ulici. Teploty klesají pod -30 stupňů celsia.

Ve stejný den inspektor Hartmann nechá rozhlásit, že zbývající muži, ženy a děti jsou pod jeho osobní ochranou. Podmínkou je, aby mu odevzdali alespoň dvě kila mouky na osobu. Registrují se dva tisíce měšťanů. Čtyři tuny mouky. Skvělý úspěch okupační správy.

2. února se do nekropole na Volze konečně vrátí ticho a mír. Sovětští vojáci naleznou v ruinách 994 živých dětí. Devíti z nich najdou do konce války i rodiče...

Tak takhle já si představuji utrpení bez uvozovek. Ne samotnou smrt, ale to, že po dlouhých sedm

měsíců, den za dnem, vidíte mizet stromy, lidi a domy, celý vám známý svět. Jste bezmocní, sami a po smrti na vaše jméno zapomenou.

AUTOR: Michal Poláček

ZDROJ: eurabia.cz